

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1296/2019
04.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Мирослава Мерш и Бранка Латиновића, због кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 4) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Мерш - адвоката Антуна Кнези и браниоца окривљеног Бранка Латиновића - адвоката Иване Делић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.44/18 од 30.05.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 733/19 од 11.09.2019.године, у седници већа одржаној дана 04.12.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранка Латиновића - адвоката Иване Делић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.44/18 од 30.05.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 733/19 од 11.09.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 54. став 3. Кривичног законика, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Мерш - адвоката Антуна Кнези, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К.44/18 од 30.05.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 733/19 од 11.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К.44/18 од 30.05.2019. године окривљени Мирослав Мерш и Бранко Латиновић су оглашени кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 4) у вези члана 33. КЗ и осуђени су на казне затвора у трајању од по 35 (тридесетпет) година у које им се урачунава време проведено у притвору од 10.04.2018. године па надаље, док буду у притвору.

Истом пресудом од окривљених је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом и то тако што су окривљени обавезани да плате у корист буџета Републике Србије солидарно 580.000,00 динара, те да окривљени Мирослав Мерш плати 40.000,00 динара, а окривљени Бранко Латиновић динарску противвредност 150 евра према средњем курсу НБС важећем на дан исплате, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени су обавезани да солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 228.138,00 динара, као и да сваки окривљени плати паушал у износу од по 10.000,00 динара, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 733/19 од 11.09.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору (погрешно означено Вишег јавног тужиоца у Новом Саду) и бранилаца окривљених Мирослава Мерш и Бранка Латиновића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Сомбору К.44/18 од 30.05.2019. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 733/19 од 22.09.2019. године исправљена је пресуда Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 733/19 од 11.09.2019. године тако што у изреци пресуде, уместо речи „Вишег јавног тужиоца у Новом Саду“, треба да стоји „Вишег јавног тужиоца у Сомбору“, док у осталом делу пресуда Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 733/19 од 11.09.2019. године остаје неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Мирослава Мерш - адвокат Антун Кнези, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2), члана 440. и члана 441. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целини или делимично првостепену и другостепену одлуку или само другостепену одлуку и предмет врати на поновну одлуку или на суђење првостепеном или другостепеном суду, с тим да нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да преиначи у целини или делимично првостепену и другостепену одлуку;

- бранилац окривљеног Бранка Латиновића - адвокат Ивана Делић, због повреда закона из члана 16. став 2, 4. и 5, члана 419. став 1. и 2, члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Сомбору К.44/18 од 30.05.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 733/19 од 11.09.2019. године (која је исправљена решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 733/19 од 22.09.2019. године) и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног Бранка Латиновића ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет или што ће га за кривично дело за које је правноснажно оглашен кривим

осудити на казну затвора у трајању од 10 година или на казну која је знатно нижа од казне на коју је осуђен побијаном правноснажном пресудом.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, по оцени навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранка Латиновића је неоснован у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, док је у осталом делу недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Мерш је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног Бранка Латиновића у поднетом захтеву истиче да је суд побијану правноснажну пресуду засновао на доказу који није изведен, односно прочитан на главном претресу и то на одбрани саокривљеног АА датој на записнику сачињеном у ПУ Сомбор дана 20.12.2018. године и на записнику сачињеном пред Вишим јавним тужилаштвом у Сомбору дана 21.12.2018. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранка Латиновића којима се у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из побијаних пресуда, као и из списка предмета, произилази да је суд побијану правноснажну пресуду засновао, између осталог, на одбрани окривљеног АА датој на главном претресу од 26.02.2019. године, а која одбрана је идентична одбранама овог окривљеног датим на записницима сачињеним пред ПУ Сомбор дана 20.12.2018. године и пред Вишим јавним тужилаштвом у Сомбору дана 21.12.2018. године. Имајући у виду да одбрана окривљеног АА дата на главном претресу од 26.02.2019. године и по начину прибављања и по својој садржини представља законит доказ на којем се пресуда може заснивати, то се, имајући у виду наведено, по налажењу Врховног касационог суда, као неосновани оцењују наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранка Латиновића којима се указује да су нижестепени судови учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранка Латинковића у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, истицањем да је одлуком о кривичној санкцији суд повредио кривични закон на штету овог окривљеног, јер му је при одмеравању казне као изузетно отежавајућу околност ценио тежину извршеног кривичног дела, а што није дозвољено, јер је тежина кривичног дела за које је окривљени Бранко Латинковић осуђен већ цењена од стране законодавца прописаним распонем затворске казне у трајању од најмање 10 година или казном затвора од 30 до 40 година.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се правноснажне пресуде побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани, из разлога што се, сходно члану 54. став 3. КЗ, околност која је обележје кривичног дела може узети у обзир као отежавајућа околност приликом одмеравања казне окривљеном и то у случају ако иста прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела. Имајући у виду да чињенични опис кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 4) у вези члана 33. КЗ утврђен у изреци првостепене пресуде, а за које је правноснажном пресудом окривљени Бранко Латинковић оглашен кривим, тачније сам начин извршења кривичног дела и околности под којима је исто извршено и то да су окривљени Бранко Латинковић и Мирослав Мерш једно време пратили покојног оштећеног ББ за којег су знали да живи сам у својој кући како би утврдили његове навике, те су критичног дана у јутарњим часовима сачекали долазак покојног оштећеног сакривени у његовом дворишту и нанели му смртоносне повреде ударцима чекићем у главу и то најмање 16 удараца, затим у вечерњим часовима се вратили, одвезли леш и закопали га у шупи окривљеног Бранка Латинковића, а након месец дана од првог одузимања ствари из куће покојног оштећеног поново ушли у његову кућу и наставили са одузимањем ствари, конкретно два ЛЦД телевизора, по налажењу овога суда, указују да се ради о околностима које очигледно превазилазе меру која је потребна за извршење, односно постојање предметног кривичног дела - ко другог лиши живота при извршењу кривичног дела разбојништва, па се стога исте могу ценити као отежавајућа околност, те их је суд у том смислу и ценио као отежавајућу околност приликом одмеравања казни окривљенима, а како то произилази из образложења првостепене пресуде на страни 13.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Мерш у целисти, као и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранка Латинковића у преосталом делу, су одбачени као недозвољени.

Наиме, бранилац окривљеног Мирослава Мерш у образложењу захтева истиче да је суд погрешно правно квалификовао радње окривљеног Мирослава Мерш, које су му стављене на терет и за које је правноснажно оглашен кривим,

као кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 4) у вези члана 33. КЗ, обзиром да би се могло радити о стицају кривичног дела нехатно лишење живота из члана 118. КЗ и кривичног дела разбојништво из члана 206. КЗ, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа везано за постојање субјективног обележја бића кривичног дела - директног умишљаја код окривљеног, истицањем да током поступка није доказано да је окривљени Мирослав Мерш поступао са директним умишљајем, јер није на несумњив начин утврђено да је баш он непосредно лишио живота покојног ББ при извршењу кривичног дела разбојништва, већ би се у конкретном случају могло радити о нехатном лишењу живота покојног ББ при извршењу кривичног дела разбојништва.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног Мирослава Мерш у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Мерш Мирослава у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног Мирослава Мерш као разлог подношења захтева наводи повреду одредбе члана 440. ЗКП, истицањем да током кривичног поступка није утврђено ко је од двојице окривљених непосредно лишио живота покојног ББ при извршењу кривичног дела разбојништва. Осим тога, бранилац овог окривљеног као разлог за подношење захтева наводи и повреду закона из члана 441. ЗКП, при чему не прецизира који конкретно став члана 441. ЗКП је у питању, али се из навода којима образлаже повреду одредбе члана 441. ЗКП може закључити да се правноснажне пресуде побијају због повреде одредбе члана 441. став 1. ЗКП, обзиром да бранилац истиче да је суд приликом одмеравања казне окривљеном Мирославу Мерш требало да примени начело хуманости као једно од основних начела кривичног права, те да има у виду да је окривљени у време извршења кривичног дела тек напунио 22 године и да је у тој животној доби по степену своје душевне развијености доста близак малолетницима за које важе посебна правила у погледу изрицања кривичних санкција, а такође је суд требало да има у виду и да је окривљени АА који је био у бекству, а на чије учествовање у извршењу кривичног дела је указао управо окривљени Мирослав Мерш, по закљученом споразуму о признању кривичног дела пресудом Спк.11/19 од 07.03.2019. године због извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 3. у вези става 1. КЗ и кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ осуђен на јединствену казну

затвора у трајању од само 1 године. У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Мирослава Мерш указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Бранилац окривљеног Бранка Латиновића у осталом делу захтева за заштиту законитости као разлог његовог подношења наводи повреду одредаба члана 16. став 2, 4. и 5. ЗКП, истицањем да суд није непристрасно ценио изведене доказе и није са једнаком пажњом утврдио чињенице које терете или иду у корист окривљеног, јер је пропустио да изведе све доказе који се налазе у списима предмета, а који очигледно иду у корист окривљеног Бранка Латиновића и то нарочито записнике о исказу окривљеног Мирослава Мерш сачињене пред Вишим јавним тужилаштвом у Сомбору дана 12.04.2018. године и 21.06.2018. године, а везано за датум лишења живота покојног ББ дана 29.11.2017. године и договор између окривљених да покојног оштећеног само опљачкају. Поред тога, бранилац овог окривљеног указује и на повреду одредаба члана 419. став 1. и 2. ЗКП, истицањем да суд није на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима извео закључак о извесности постојања одређених чињеница, а посебно датума лишења живота покојног ББ, иако из свих изведених доказа неспорно произилази да је то дан 29.11.2017. године. Осим тога, бранилац овог окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да су разлози које су нижестепени судови дали у побијаним пресудама о чињеницама које су предмет доказивања потпуно нејасни и у знатној мери противречни посебно у вези умишљаја окривљеног за лишење живота покојног оштећеног, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, као и да првостепени суд није дао разлоге зашто није извео доказ читањем записника о исказу окривљеног Мирослава Мерш сачињених пред ВЈТ у Сомбору дана 12.04.2018. године и 21.06.2018. године, а да другостепени суд није дао конкретну оцену жалбених навода одбране којима је указано на битне повреде одредаба кривичног поступка које су настале у првостепеном поступку. Бранилац окривљеног Бранка Латиновића указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног Бранка Латиновића у поднетом захтеву наводи и да је изрека првостепене пресуде неразумљива у погледу примене силе од стране окривљеног Бранка Латиновића, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Бранилац овог окривљеног у образложењу захтева наводи и да како суд приликом одмеравања казне окривљеном није ценио олакшавајуће околности које постоје на његовој страни и то његову дотадашњу неосуђиваност, чињеницу да је породичан човек и отац двоје малолетне деце, испољено кајање за радње за које је одговоран и стање у коме се налазио по налазу вештака, то изречена казна затвора није правилно одмерена, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног Бранка Латиновића у образложењу захтева наводи и да током

поступка није на несумњив начин доказано да је окривљени Бранко Латиновић лишио живота покојног ББ и да је у вези тога постојао договор са окривљеним Мирославом Мершом, обзиром да из изведених доказа произилази да окривљени Бранко Латиновић није био присутан извршењу кривичног дела убиства које се догодило дана 29.11.2017. године, да није применио никакву силу, нити је задавао ударце покојном оштећеном, већ да је окривљени Мирослав Мерш применио силу и непосредно лишио живота покојног ББ, те се истиче и да суд није требало да прихвати неистиниту одбрану окривљеног Мирослава Мерша са последњег главног претреса, а која је током поступка више пута мењана у погледу одлучних чињеница и као таква представља непоуздан доказ, већ истиниту одбрану окривљеног Бранка Латиновића који је признао радње које је извршио дана 29.11.2017. године, а који наводи браниоца окривљеног по налажењу овога суда у битном представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцене доказа дате од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да браниоци окривљених Бранка Латиновића и Мирослава Мерш нижестепене пресуде побијају због повреда одредаба члана 438. став 2. тачка 2) и члана 441. став 1. ЗКП, а бранилац окривљеног Бранка Латиновића и због повреда одредаба члана 16. став 2, 4. и 5, члана 419. став 1. и 2, члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, док бранилац окривљеног Мирослава Мерш и због повреде одредбе члана 440. ЗКП, а што не представља дозвољене законске разлоге за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљених, односно њихових бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљених Бранка Латиновића и Мирослава Мерш у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранка Латиновића - адвоката Иване Делић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног Бранка Латиновића у односу на ове повреде одбио као неоснован, док је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у преосталом делу захтев браниоца окривљеног Бранка Латиновића, као и у целости захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Мерш - адвоката Антуна Кнези, одбацио као недозвољене и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић